

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9(2)(γ), ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 33/64.

(ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 15/2024)

19 Φεβρουαρίου, 2025.

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΣΑΝΤΗΣ,
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9(2)(γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964-2022

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ
2023

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΙΑΤΡΩΝ, ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΗ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΡ. 196/19

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΗ
ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΡ. 196/19,
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 25.9.2014.

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

*Θ. Κορφιώτης για Κούσιος, Κορφιώτης, Παπαχαλαμάμπους ΔΕΠΕ
και Ν. Θεοδώρου με Α. Πρωτοπαπά (κα) για Ν. Θεοδώρου & Σία
ΔΕΠΕ, για τον Αιτητή.*

*Γ. Γεωργιάδης με Ειρ. Νικήτα (κα) για Γ. Γεωργιάδης και Συνεργάτες
ΔΕΠΕ, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.*

Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη
και θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Το Εφετείο, παραμερίζοντας την πρωτόδικη κατάληξη, ακύρωσε την απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου Ιατρών (Αιτητή στην παρούσα διαδικασία), με την οποία το Ενδιαφερόμενο Μέρος, κρίθηκε ένοχο σε τέσσερις κατηγορίες και, συνακόλουθα, του επιβλήθηκε πειθαρχική ποινή προστίμου και αναστολής εξασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος για τρεις μήνες.

Εξ ακοής μαρτυρία που λήφθηκε υπόψη από το Πειθαρχικό Συμβούλιο ως αξιόπιστη και αληθινή, αποτέλεσε τον πυρήνα της κατ' έφεση διαδικασίας.

Το Εφετείο, σημειώνοντας ότι «... δεν παρατηρείται στο κείμενο της επίδικης διοικητικής απόφασης καταγραφή οποιασδήποτε επεξήγησης της διεργασίας αξιολόγησης της βαρύτητας που αποδόθηκε στην κατά αποδοχή του Εφεσίβλητου εξ ακοής μαρτυρία, την οποία έλαβε υπόψη.», αποφάσισε ότι «... το Πειθαρχικό Συμβούλιο Ιατρών όφειλε να παραθέσει στην απόφασή του ρητή επεξήγηση τί έλαβε προς τούτο

υπόψη, στα πλαίσια εφαρμογής των κριτηρίων του Άρθρου 27 του Κεφ. 9.».

Ενόψει των πιο πάνω, κατέληξε ότι «... η αποδοχή και/ή η βαρύτητα που αποδόθηκε στην εξ ακοής μαρτυρία από την πλευρά του Εφεσίβλητου, παρέμεινε άνευ επεξηγήσεως και επαρκούς αιτιολογίας στην επίδικη διοικητική απόφαση, κινούμενη εκτός των πλαισίων του Άρθρου 27 του Κεφ. 9, το οποίο νομοθέτημα, κατά αυτοδέσμευση του, το Πειθαρχικό Συμβούλιο δηλώνει ότι έλαβε υπόψη και εκτός των νομολογικών επιταγών περί του θέματος.».

Με την ενώπιόν μας αίτηση αξιώνεται η χορήγηση άδειας, δυνάμει του **Άρθρου 9(2)(γ) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, Ν. 33/1964**, ως τροποποιήθηκε. Προβλέπει για τη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου να:

«(γ) αποφασίζει σε τρίτο και τελευταίο βαθμό βάσει αίτησης, η οποία υποβάλλεται από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή οιονδήποτε των διαδίκων, κατόπιν αδειάς παραχωρουμένης υπό του ιδίου και κατόπιν προηγηθείσας διαδικασίας αναθεωρητικής

εφέσεως επί νομικών θεμάτων προκυπτόντων την απόφαση του Εφετείου, τα οποία συναρτώνται με τη διαφοροποίηση πάγιας νομολογίας ή με την ανάγκη ορθής ερμηνείας, είτε πρωτογενούς είτε δευτερογενούς ουσιαστικής νομοθετικής διατάξεως, ή με μείζον ζήτημα δημοσίου συμφέροντος ή γενικής δημόσιας σημασίας ή με ζήτημα συνοχής του δικαίου επί συγκρουομένων ή αντιφατικών αποφάσεων του Εφετείου κατά την υπ' αυτού ενασκουμένη αναθεωρητική δικαιοδοσία:»

Τίθεται ότι στην παρούσα περίπτωση προκύπτει ανάγκη ορθής ερμηνείας νομοθετικής διάταξης. Συγκεκριμένα του **'Αρθρου 6(2) του περί Ιατρών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείου Συντάξεων) Νόμου του 1967, Ν. 16/1967**, το οποίο προνοεί:

«Η υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου εκδίκασις της υποθέσεως διεξάγεται, τηρουμένων των αναλογιών, κατά τον αυτόν τρόπον ως η ακρόασις ποινικής υποθέσεως εκδικαζομένης συνοπτικώς:

Νοείται ότι το Πειθαρχικόν Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν όπως αποδεχθή οιαδήποτε μαρτυρίαν έστω και εάν αυτή δεν θα εγένετο δεκτή εις ποινικήν ή πολιτικήν διαδικασίαν.»

Εξετάσαμε με προσοχή τα επιχειρήματα των δύο πλευρών, έχοντας πάντα κατά νουν τις αρχές που διέπουν το πεδίο εφαρμογής του **'Αρθρου 9(2)(γ)** και τις προϋποθέσεις προς παροχή σχετικής άδειας, όπως νομολογιακά έχουν αναλυθεί (**Ευθύμιος Μπουλούτας,**

Αίτηση για χορήγηση άδειας Αρ. 2/2023, ημερομηνίας 31.1.2024, Σωτηρούλα Ροτσιδου, Αίτηση για χορήγηση άδειας Αρ. 3/2023, ημερομηνίας 20.11.2023).

Είναι η κατάληξή μας ότι δικαιολογείται η παρεμβολή του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, καθότι προκύπτει ανάγκη ερμηνείας του **Άρθρου 6(2) του Ν. 16/1967**, ιδίως της επιφύλαξης τούτου, αντικριζόμενου υπό το πρίσμα εφαρμογής των προϋποθέσεων αξιολόγησης της βαρύτητας που προσδίδει το Δικαστήριο σε εξ ακοής μαρτυρία, κατ' ακολουθίαν του **Άρθρου 27 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9**.

Ως απόρροια των πιο πάνω, κρίνουμε ότι τεκμηριώθηκαν οι προϋποθέσεις παροχής άδειας προς ενεργοποίηση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στη βάση του **Άρθρου 9(2)(γ)**, ούτως ώστε να ακουστεί επί της ουσίας η Αίτηση.

Δεν παρίσταται ανάγκη καταχώρησης νέας Αίτησης. Η παρούσα θα θεωρείται ως η κυρίως Αίτηση, στην έκταση βεβαίως και μόνο που αφορά τα ζητήματα για τα οποία χορηγήθηκε η άδεια.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Ν.Γ. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.

ΣΦ.